

Józsa Judit gondolatai
az „Isten, áldd meg a magyart” A Kárpát-medence magyarságának himnuszai c.
kiállításának megnyitóünnepségén

„Öregisten, Nagyisten
nézd, hogy élünk itt lenn

Öregisten, Nagyisten
ha Te nem, ki segítsen?

Öregisten, Nagyisten
érted sóvárog ma minden

Öregisten, Nagyisten
erősíts a hitben

Öregisten, Nagyisten
más remény nincsen

Öregisten, Nagyisten
nem hoztak, de vittek

Öregisten, Nagyisten
kit kövessünk s kit nem?

Öregisten, Nagyisten
mit akarjunk s mit nem”

Tisztelt Államtitkár Hölgyek és Urak! Tisztelt Zoltán atya!
Kedves magyar testvéreim!

A Nemzet művésze, mentorom, Jókai Anna „Ima Magyarországért” c. versének szabadon idézett sorai magyarázatot adnak arra, hogy művészettörténészként és művészként is miért foglalkoztam több éven keresztül a *Kárpát-medence magyarságának himnuszaival*.

Különösen fontos, hogy amikor Európában a nemzeti értékeket háttérbe szorítják, akkor mi, magyarok, akik a kereszténység védőbástyája voltunk évszázadokon át, ragaszkodjunk a saját kultúránkhoz. Korunk történelmi eseményeit megélve, a világ és benne Európa átalakulását látva, az elhúzódó és eszkalálódni látszó háborútól elborzadva, lelkemben a béke vágyával, nem csoda, hogy érzékeny művészként szerettem volna reflektálni korunk eseményeire.

A számomra legféltebb kincsért, hazámért - Magyarországért, szülőföldemért - Erdélyért és a trianoni határokon túlra szorult Kárpát-medencei magyar testvéreimért összeszorult szívem Jókai Annával foházkodik:

Öregisten, Nagyisten - „törvényed vezessen / hogy e kis nép oda ne vesszen”

A fohászt úgy váltottam tettekre, hogy a számunkra, magyarok számára legfontosabb fohászokat, himnuszainkat választottam feldolgozandó témául, mert ezek nem csupán dicsőítő énekek, hanem nemzeti imák, identitásunk meghatározói. A MMA ösztöndíjpályázatának köszönhetően a már régóta dédelgetett téma, a *Kárpát-medencei magyarság himnuszainak* feldolgozását kezdetem el. A művészettörténeti kutatást, és ebben a témában a Kárpát-medencei, kortárs keresztény magyar alkotóművészek számára rendezett kiállítássorozatot, az alkotómunka követte.

„Öregisten, Nagyisten! / mit akarjunk s mit nem”

Hát én azt akarom, a magyar nemzet örökké éljen, míg a világ s két nap. Azt akarom, hogy szeressük egymást, hogy ismerjük egymás himnuszait, hisz ezek a legbelsőbb lélekrezdüléseink. A galéria kirakatában, ifj Józsa János, a bátyám alkotása, a korondi **Lélekharangok** ezt a széttéphetetlen szépséget idézik meg.

A minap azt kérdezte tőlem valaki, hogy mit jelent nekem a magyar vagy a székely himnusz?

A magyar hazát, a magyar nemzetet, bérceken őrtálló székely lófő őseimet jelenti.

A magyar nyelvet jelenti – Az ó magyar Mária siralom nyelvét, Tinódi, Balassi, Kölcsey, Petőfi, Arany, Ady, Sík Sándor, Wass Albertnyelvét

Szívdobbanást jelent, azt, amikor azt érzem, hogy sokunknak együtt dobban a szívünk, mint itt most...

Büszkeséget jelent, mert csodálatos érzés egy olyan nép fiának lenni, ahonnan Árpádházi szentek egész sora, és a világon a legtöbb tudós kutató és feltaláló származott

Bátorságot jelent, mert a magyar történelem bátor hőseinek szelleme, Hunyadi, Zrínyi, az 1848-as és 1956-os idők hősei bennünk élnek, az ő példájuk lelki szemeink előtt lebeg

Szépséget jelent, mert a magyar népművészetnél, viseletnél, meséknél, népdalnál és táncoknál számomra szebb nem létezik

Összetartozást, Hazaszeretet, Hitet, Hűséget, Szolgálatot, a konok székely dacot, Kitartást és Újrakezdést, a Túlélést és a Szabadságot jelenti

Végezetül pedig **Hálát** jelent, azt a rendkívüli hálát, amelyet azért érzek, mert a Jóisten annyira szeretett engem, hogy ezt népet választotta számomra és ide helyezte sorsfeladatomat a Kárpát-medencébe.

Imádkozom azért, hogy vezessen a helyes úton nap mint nap, hogy tartson meg a hitemben és adjon erőt az általa kijelölt feladatokhoz, s remélem, hogy a jó úton járok.

Hiszem, hogy a Jóisten által kinyilatkoztatott ígéretre támaszkodva, elődeinkhez hasonlóan, ha mi, ma élő magyarok, erős hittel fordulunk a Teremtőhöz ő meghallgatja és meg is válaszolja imáinkat, mert Ő számomra nem a bosszúálló Isten, Ő a szeretet Istene.

A „népek harcának zajló tengerében” adjunk hálát, hogy több mint 1000 éve itt vagyunk, s ezen a gyönyörűsége magyar nyelven beszélünk és így fohászkodjunk:

Hozz reánk víg esztendőt, Istenünk!

(Elhangzott Budapesten, a Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébániatemplomban, 2026. január 29-én.)